

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. IV. De gloria & dignitate sanctissimi Nominis Mariæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

Sacra No-
mina JESU
& MARIE
emollice
nos debeat
velut ipso-
rum pecto-
re.

lucet illud Davidis Principis opti-
mi: *JESU & MARIA* amabi-
les, ut quid amplius videre vos
non possumus? *JESUS & MA-
RIA*, pulchritudines admirandæ,
quas dum cælum aspicit, pia amo-
re deficit, quousque jucundissimâ
vestrâ exspoliabimur præsentia?
*JESUS & MARIA amabiles, &
decori in vitâ suâ.*

Emollis cor meum, dicebam
ipsi, nec vellem unquam alia in-

serta ori meo circumferre verba,
quàm duo hæc nomina, nec ul-
lius recordari in mente meâ, nisi
utriusque hujus adorandæ perso-
næ, nec alium nutrire in corde
meo affectum, quàm puri erga
ipsos amoris: Verùm an omnia
hæc sunt, quæ addiscam à te cir-
ca Excellentiam Nominis MA-
RIÆ? Non, respondit mihi, ul-
terius ausculta me.

* * *

ARGUMENTUM.

De gloriâ & dignitate Sanctissimi Nominis MARIE.

ARTICULUS IV.

Plutimum sanè oblector, ut
verum fatear, illo mentis
& cordis raptu, quem nut-
ciscare mihi licet Enthusiasum
sacrum, quem passus est sanctus
Rex David in Carminum suorum
divinorum sublimissimo, quando
totus extra se constitutus, totus-
que deficiens animo præ amoris
vehementiâ Psalmo octavo excla-
mat: *Domine Dominus noster,*
quàm admirabile est Nomen tuum
in universâ terrâ. Experitur is
animam suam totam refertam gau-
dio, dum intuetur, nec unicam è
creaturis esse quæ nolit agere par-
tes suas in universali symphoniâ,
quam cuncta modulantur entia,
ad evulgandam ubivis ipsius glo-
riam. O magnum Nomen DEL.

mei, quàm magnificè laudaris in
universo orbe! Interim sed mag-
num desuper facit pausam, vocem-
que tenet, quasi abundantia gau-
diis suos suspendisset sensus, abri-
pisset mentem.

Nihilominus resumo verbum,
ipsique dico: Sed non minori per-
fundor ego solatio, quando video
pulchra hæc regii vatis verba qua-
si edere quandam Echo in corde,
& dein in ore Seraphici Sancti Bo-
naventuræ, eumque respondere
eisdem ferè verbis in Psalterio
proprus divino, quod concinna-
vit gloriæ Sanctissimæ Virginis. O
Domina nostra, suprema nostra
Domina, quàm admirabile est
Nomen tuum in universâ terrâ:
Abripior gaudio aspicio, nec uni-
cam

G ;

cam

Psal. 8.
Nomen Dei
est admira-
bile in uni-
versâ terrâ.

Nomen
MARIE
similiter.

eam mundi Christiani esse partem, cui cum totâ non conveniat Ecclesiâ ad modulandum magnificè & ubivis terrarum sancti tui laudes Nominis; & si reperire esset vel unicum in universo mundo, qui reticeret illas, dubitari merito posset, an ageret Christianum.

S. Bernard.
serm. 2.
pentec.

Sanctus Bernardus ante ipsum dixerat in concione quâdam, omnium oculos in ipsam esse defixos, ipsamque respicere velut negotium cunctorum omninò temporum, omniumque ætatum: Et eos, qui sunt in cælo, & eos, qui agunt adhuc in terris; & eos, qui nos præcesserunt, & eos, qui nos comitantur, & eos, qui nos sequuntur:

MARIA est
magnum
negotium
omnium
seculorum.

Ad illam, sicut ad negotium omnium seculorum respiciunt: sive ipse intelligat, quod illa maternam suam benignitatem ubivis extendat, negotians salutem hominum cunctis omninò sæculis; sive dicere & insinuare velit, quod ipsa sola tractans magnum negotium omnium seculorum, nempe salutem æternam, ipsa sola quoque sit magnum omnium seculorum negotium, eo quod illa cuncta occupata teneat ad decantandas certatim suas laudes & promulgandam Sacratissimi Nominis sui gloriam, quin ipsorum vel unicum eximatur, quod huic se negotio non impendat.

Quomodo cum est seculorum, quod non reliquerit eximium devotionis suæ

erga Sanctissimam Virginem momentulum; sed vix reperire erit annum in cunctis sæculis vel unicum, qui quidquam consideratione dignum accumulando ipsius honori non fuerit operatus; Et nescio, an cunctos inter annos inveniendus sit dies vel unicus, qui non videret quenquam vel plures occupatos ad glorificandam Augustissimum MARIE Nomen, & publicandum laudes ipsius & præconia; aliquos quidem per calamos suos exarando, nonnullos per linguas suas predicando, quosdam per manus suas extruendo illi templa & Oratoria, hos pingendo ipsius imagines, istos erigendo ipsi confraternitates, illos defendendo ipsius honorem contra hæreticos, alios adnitendo suam efformare vitam juxta normam vitæ ipsius, in quo vera & solida consistit devotio, juxta mentem Sanctorum Patrum, alios concinnando & concinendo ipsi modulos Musicos, alios exornando ipsius imagines & Ecclesias, alios invocando ipsius auxilium in suis necessitatibus & angustiis, alios divulgando & publicando vera miracula quæ frequentissime accedunt, præcipue in locis devotione erga ipsam celebribus, & defendendo illa, postquam bene examinata fuerint & approbata; siquidem miraculis vel falsis vel dubiis opus haudquaquam est, cum vera tanto accrescant numero.

ut recenseri & factis committi vix possint.

Incipiebam ipsi recensere nonnulla, quorum facram testis oculatus: veluti, quod concesserit alicui personæ tum facultatem, tum facilitatem loquendi, postquam suam perdiderat linguam, quæ ceciderat ipsi ex ore putrefacta à radice per infirmitatem variolarum; quæ cum posita fuisset beneficio tam prodigioso ultra viginti annos, sæpius ipsam vidi, ipsius sæpius verba feci. Velut etiam, quod restituerit usum linguæ cuidam alteri, quæ cum fidem conciliare vellet alicui mendacio à se dicto, horribilem hanc fecit imprecationem: *Si mentier, exarescat in ore lingua mea*; dictum, factum, & mox lingua ipsius facta est velut parva faba adusta in extremitate oris destituta mox omni loquendi facultate. Postquam toleraverat hoc supplicium spatio quinque vel sex mensium magnâ cum sui humiliatione & profusis lacrymis, venit cum processione aut publicâ quâdam supplicatione, cui præsens aderam, ad sacellum quoddam Sanctissimæ Virginis, devotione populi erga ipsam celeberrimum, ubi in instanti lingua ipsius restituta fuit primo suo statui; Post ego ipsemet prænitens oppugnabam hoc miraculum, aliquam latere metuens fraudem; unde nullus & accuratiùs examinatum, tam consonum veritati

est inventam, & dubitare de eo non amplius liceret.

Viator & Comes meus, qui metuebat, ne diu nimis meas protelarem historias, illasque tam citò non absolverem, ex improvito interpellat me: Tu obstas mihi inquit; volebam tibi quidquam dicere, quod videtur mihi conferre plurimum ad gloriam & dignitatem Sanctissimi Nominis MARIE. Extant tot divulgandis laudibus ejus elucubrata volumina, ut credam, sufficere illa ad constituendam aliquam non mediocri magnitudinis Bibliothecam, si omnia in eodem coacervarentur loco. Sed inter omnia quempiam inveni libellum Antverpiæ 1617. impressum, qui simul videbatur mihi & maximus, & procul dubio ratione artificii sui excellentissimis quibusque accensendus; tam parvus is est, ut non contineat nisi quinquaginta paginas, insuper omnes hæ paginæ non complectuntur, nisi unicum solum parvum versum, compositum solum modò ex octo verbis, quæ tam clara sunt, tamque intelligibilia, ut nullâ indigeant explanatione. *Tot tibi sunt dotes, Virgo, quot sidera cælo.*

Auctor cum ita inclusisset totum cælum & cuncta astra in parvo quodam versu, ut ex eo offerret munus Sanctissimæ Virgini, fecit illius experimentum, ostendens, Sanctissimum Nomen MA-

RIE 1022. ad

Puella
quædam
Margarita
nomine.
prope Ro-
thomagum
Fœmina
quædam
Cadomen-
sis, ad Do-
minam no-
stram de
Liberatio-
ne tribus
leucis à Ca-
domo.

**laudem
Sanctissimæ
Virginis
absque ul-
lins verbi
additione.**

MARIÆ abundare tot prerogativis, quot cœlum refulget stellis; Et quia noverat Apostolos, numerare illorum ingenti duas supra mille, æqualem versuum numerum ex unico solo, quem tibi dicebam, eduxit, taoto cum artificio, ut inprimis non fuerit usus nisi octo verbis illum componentibus, quin mutaret vel adjungeret unicam syllabam; secundò ita inter se differunt, ut nec duo soli sint, qui omnimodam habeant similitudinem; tertio quilibet exprimit particulatam quandam perfectionem, in Sanctissimâ Virgine resplendentem, sicut quælibet stella confert cœlo specialem suam pulchritudinem; mirabile profecto artificio, quod tam benè potuit vertere, iterum invertere, miscere, separare, & variare syllabas unius solummodò parvi versûs compositi ex octo verbis admodùm brevibus, ut exinde deduxerit versus mille viginti duos, & hos quidem omnes inter se in aliquo diversos, totiesque mutatos. Quot sidera complectitur cœlum.

**Bernardus
Batrusius
apud Dre-
xelim Ro-
mæ p. 1. c. 1.**

**Aliquis
cæcus com-
posuit pul-
chra ana-
grammata
è sex verbis
salutationis
Angelicæ.**

Alius quidam, qui cæcus erat corpore, sed valde illuminatus animo, cum firmiter impressisset memoriæ sex illa verba salutationis Angelicæ: Ave MARIA, gratiâ plena, Dominus tecum; distribuendo & componendo omnes illorum literas & characteres in suo intellectu, sicut Typogra-

phus, qui ordinat characteres suos ad componendum aliquem librum, ad invenit in his centum anagrammata diversa, quæ omnia præclare expriment puritatem, gratiam, innocentium & gloriam Sanctissimæ Virginis, suntque tam exacta, ut vix inveniatur aliqua litera, vel immutata, vel adjuncta, vel diminuta, ad longum exarata in libro Patris Balthazaris Reatini Capucini, quem edidit de Immaculatâ Conceptione Beatissimæ Virginis.

O dilecte mi Comes, dicebam ipsâ, totus perfusus solatio ex eo, quod intellexi; quam invideo illis, qui tam acsi sunt ingenio, ut tantas inveniant divitias, quas inclusit DEUS in Sacratissimo Nominè MARIÆ, cunctisque in verbis insinuantibus nobis ipsius excellentias! Quancùm invideo ipsorum felicitati! quàm jucundè & utiliter occupatur aliquis intellectus semper referens cogitationibus de Sanctissima Virgine; eoquod omnes, quos impendunt, conatus, ad glorificandum illam hæc ratione, non modicum oblectent ipsam; nihilominus credo, hæc obsequia non esse, quæ omnium maximè ipsi accidant jucunda; sed navare operam imitandis illius virtutibus, melius esse, quàm cognoscere ipsius excellentias, ut illas vel admiremur, vel evulgemus: mallet ipsius humilitatem, illiusque induere affectus, & obire-

exer-

Libet im-
pressus
rifiis 161

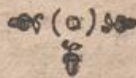
Præter
cogno-
bonum
perfici

Melius
cœcus
Assis
Virgini
imitando
quàm
dando
lam.

exercitia toto cursu vita mea, quam cognoscere omnem gloriam ipsi à cunctis hominibus, qui in mundo sunt, exhibitam: magis placere ipsi, incomparabilem ipsius imitando puritatem, & ardentissimam erga *DEUM* & proximum dilectionem, quam si integra de ipsius excellentiis elucubrassent volumina.

Eheu! Non sunt illi, qui dixerint, Domine, Domine, qui intrabunt in regnum caelorum, sed qui fecerint voluntatem Patris caelestis: studemus quidem ardentem cognoscere bonum, sed negligenter perficimus illud, intellectus noster tanto accenditur plurima sciendi desiderio, ut sit insatiabilis in discendo, & in exercitiis virtutum tantam sentimus difficultatem, ut quantocius illarum afficiamur tedio; & tamen unicum opus bonum majoris est ante *DEUM*, quam centena ejusdem notitia. Date mihi hominem, qui suum locupletaverit intellectum pluribus pulchris notitiis ac scientiis hinc & inde collectis, quarum aliquas receperit à *DEO*, alias

proprio suo traxerit ingenio mediantibus studiis, nonnullas sibi comparaverit è bonorum librorum lectione, alias aliunde acquiserit per discursus & colloquia; hunc similem esse censeo homini, qui undequaque coacervaverit magnam lapidum, lignorum, & aliarum materiarum struem & eumulum ad ædificandum. Non propterea melius & commodius habitat, quoad aggreditur opus, domumque sibi ædificet. Sic anima non habet melius ex eo, quod accumulaverit in intellectu suo magnam pulcherrimarum scientiarum abundantiam, nisi in opus deducat illas, & sibi ex iis per bona opera sua extruat domum æternitatis. Quando cognovero plura, quæ sunt pulchra visu, malo semper tenere id, quod bonum est factu, idque deducere in opus. Consensit in hoc mihi, sicque consultatio nostra de *S.S. Nomine MARIÆ* factam obtinuit finem.

Parum est
cognoscere
bonum, nisi
perficiatur.